

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17C/282/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116215311
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4116215311.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., Tr. F. K. č. XX, o zaplatenie sumy vo výške 2.964,80 eur s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

I. Súd ukladá žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 135,75 eur a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu.

II. Súd žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 133,11 eur počnúc od 29.12.2015 až do zaplatenia zamieta.

III. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 64 %, ktoré je povinná zaplatiť žalovaná.

IV. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1./ Žalobca žalobným návrhom domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť sumu vo výške 2.964, 80 eur, nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 2,64 eur , úrok vo výške 133,11 eur, úroky z omeškania vo výške 1,80 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 3.064,80 EUR od 29.12.2015 do 18.02.2016, z nezaplatenej istiny vo výške 2.964,80 eur od 19.02.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 133,11 eur od 29.12.2015 až do zaplatenia ako aj náhradu trov konania.

2./ V predmetnej veci súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č.k. 17C/282/2016- 52, zo dňa 11.11.2016, v ktorom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2 440,85 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 29.12.2015 až do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, žalobu vo zvyšku zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 64 %.

3./ Voči predmetnému rozsudku bolo zo strany žalobcu podané odvolanie a Krajský súd v Nitre, Uznesením č.k.5Co/385/2017 - 98, zo dňa 26.10.2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci.

Vzhľadom na zrušujúce Uznesenie Krajského súdu predmetom sporu zostalo zaplatenie sumy vo výške 523,95 eur ako aj nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 2,64 eur , úrok vo výške 133,11 eur, úroky z omeškania vo výške 1,80 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 3064,80 EUR od 29.12.2015 do 18.02.2016, z nezaplatenej istiny vo výške 2.964,80 eur od 19.02.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 133,11 eur od 29.12.2015 až do zaplatenia ako aj náhradu trov konania.

4./ Súd prvej inštancie je viazaný podľa § 391 ods. 2 CSP právnym názorom odvolacieho súdu a nariadil pojednávanie.

5./ Žalobca mal doručenie predvolania riadne vykázané, svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd predmetnú vec pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti a preto súd v predmetnej veci postupoval v zmysle § 180 Csp.

6./ Žalovaná na pojednávaní uviedla, že v súčasnej dobe je naďalej na materskej dovolenke, predmetnú sumu by chcela splácať splátkach vo výške 50,- eur mesačne, poberám rodičovský príspevok vo výške 220 eur.

7./ Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu a vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložil žalobca, z ktorých považoval za preukázané nasledovné skutočnosti.

8./ Strany sporu dňa uzavreli dňa 18.9.2014 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 3.200,- eur s úrokovou sadzbou 15,9 % do zosplatnenia, s výškou RPMN 19,01 %, priemernou RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy 16,81 %. Výška poskytnutej sumy nebola medzi stranami sporná.

Žalovaná sa zaviazala predmetný úver splácať v splátkach s počtom splátok 120, splátky boli dojednané mesačne vo výške 53,92 € a to do 20-teho dňa v mesiaci, prvá splátka bola splatná v mesiaci nasledujúcom po mesiaci poskytnutia úveru.

Konečná splatnosť úveru bola 20.09.2024, pričom žalovaná prvú splátku mala uhradiť dňa 20.10.2014. Celková suma, ktorú mala žalovaná zaplatiť vrátane všetkých nákladov klienta bola 6.630,40 €.

V deň poskytnutia úveru sa žalovaná zaviazala zaplatiť žalobcovi jednorazový poplatok vo výške 160,- € a mesačne platiť poplatok za poistenie schopnosti splácať Úver vo výške 1,32 €.

Nakoľko si žalovaná neplnila svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy, bola vyzvaná žalobcom listom zo dňa 24.9.2015 na úhradu omeškaných splátok úveru vo výške 152,62 eur a následne listom zo dňa 28.12.2015 bola žalovaná vyzvaná na predčasné splatenie úveru vo výške 3.274,22 eur s príslušenstvom.

Z prehľadu splácania bolo zistené, že žalovaná do nespoklatnenia uhradila žalobcovi sumu vo výške 659,15 eur, po predčasnom zosplatnení uhradila sumu vo výške 100,- eur.

Ďalej bolo zistené, že splátka pozostávala zo započítania úroku, započítania čiastky na istinu a na poistné.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sa stali Všeobecné obchodné podmienky (VOP) a v nich sú upravené podmienky poskytnutia úveru. Zmluva bola opatrená podpisom žalovanej, úverové podmienky nie sú podpísané žiadnou zo zainteresovaných strán.

9./ Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10./ Podľa § 52 odsek 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11./ Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými existoval záväzkový vzťah, titulom zmluvy o úvere, ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou, pretože pri jej uzatváraní žalobca konal a žalovaní, ktorí sú fyzickými osobami nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

Tým sa pri rozhodovaní o žalobe otvoril priestor pre aplikáciu §52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných právnych predpisoch

zákona č. 634/1992 Zb., resp. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 258/2001 Z.z., resp. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

12./ Podľa § 2 písmeno g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

13./ Podľa § 9 odsek 2 písmeno j) uvedeného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

14./ Podľa § 11 odsek 1 písmeno b) uvedeného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15./ Podľa § 53 odsek 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16./ Podľa § 53 odsek 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

17./ Podľa § 53 odsek 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18./ Podľa § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19./ Podľa § 53 odsek 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20./ Nakoľko zmluva, ktorá je predmetom konania, má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ.

Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva obsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm., podľa písmena j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

21./ Z predložených listín vyplýva, že strany sporu uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí žalovaná zaplatiť, pretože do tejto čiastky majú podľa § 2 písm. g) citovaného zákona patriť aj náklady na poistné a doplnkové služby, pretože žalobca nepreukázal, že žalovaná nemusela poistnú zmluvu uzavrieť, aby získala spotrebiteľský úver alebo aby ho získala za ponúkaných podmienok, od čoho sa odvíja aj nesprávne vypočítaná RPMN.

Pokiaľ bolo v zmluve dohodnuté aj platenie poistenia, malo byť zahrnuté do celkových nákladov úveru a v tejto súvislosti premietnuté do RPMN.

Z obsahu zmluvy nevyplýva, že by poskytnutie poistenia ako doplnkovej služby nebolo podmienkou pre získanie spotrebiteľského úveru, lebo podľa Všeobecných obchodných podmienok Prima banka Slovensko a.s., vznikom poistenia vzniká klientovi povinnosť platiť poplatok za poistenie schopnosti splácať úver splatný spolu s príslušnou splátkou úveru.

Uvedené údaje sú obligatornými zákonnými náležitosťami zmluvy a pre absenciu ich správneho vyjadrenia sa považuje predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 odsek 2 zákona č. 129/2010 Z.z..

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľ nemal možnosť rozhodnúť sa, či využije službu poistenia alebo nie, ale podpisom zmluvy o úvere mu bolo poistenie nanútené, čo vyplýva zo samotného znenia bod 1.1.2. Zmluvy o úvere a svojim podpisom zmluvy o úvere vyjadruje súhlas s poistením.

Spotrebiteľ nemal možnosť vylúčiť účinky zmluvy v časti upravujúcej poistenie, ale naopak, ak chcel získať úver, musel zmluvu ako celok prijať, možno dospieť k záveru, že poistenie (vzhľadom na jeho formuláciu v zmluve o úvere) bolo podmienkou poskytnutia úveru. Ak by totižto chcel spotrebiteľ poistenie odmietnuť, musel by odmietnuť zmluvu ako celok. Spotrebiteľ teda nemal možnosť rozhodnúť sa, či poistenie ako doplnkový produkt využije alebo nie, ale mohol si už len vybrať konkrétny súbor poistenia. Podstatná je skutočnosť, že už pri uzatváraní zmluvy o úvere musel spotrebiteľ poistenie uzavrieť. Navyše, podľa názoru súdu je neprípustné, aby spotrebiteľ ako slabšia a menej informovaná zmluvná strana, ak nechce byť viazaný určitými zmluvnými podmienkami, musel vyvinúť ďalšiu aktivitu v podobe úkonov smerujúcich k ukončeniu poistenia.

Zo strany žalobcu, ako aj z obsahu zmluvy nevyplýva a v konaní nebolo preukázané, že by poskytnutie poistenia ako doplnkovej služby nebolo podmienkou pre získanie spotrebiteľského úveru, lebo z výpisu splátok vyplýva, že žalovaná okrem uvedenej mesačnej splátky vo výške 53,92 eur bola povinná podľa zmluvy platiť aj poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 1,32 eur a z toho dôvodu, poplatok za poistenie mal byť zahrnutý do celkových nákladov úveru (Krajský súd Banská Bystrica č.k. 18 Co 100/2016, Krajský súd Prešov, č.k. 20Co 80/2016, zo dňa 27.04.2017).

Vzhľadom na vyššie uvedené súd má za to, že uzatvorenie poistenia bolo podmienkou pre získanie úveru, a preto v zmysle ust. § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. náklady súvisiace s poistením mali byť zahrnuté do výšky RPMN.

Tým, že sa tak nestalo, je RPMN v zmluve o úvere uvedená v nesprávnej výške. Uvedenie nesprávnej výšky RPMN má rovnaké následky, ako keby RPMN nebola uvedená vôbec - ani v jednom prípade spotrebiteľ nepozná skutočnú výšku RPMN, v dôsledku čoho si nemôže spraviť obraz o celkovej cene úveru a nemôže posúdiť, nakoľko je úver pre neho výhodný.

Preto tak neuvedenie RPMN, ako aj jej uvedenie v nesprávnej výške má za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 odsek 2 zákona č. 129/2010 Z.z., z čoho vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatkov za upomienky a ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutého úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného.

V spore bolo preukázané, že žalobca si splnil svoje povinnosti zo zmluvného vzťahu so žalovanou, ktorej poskytol úver vo výške 3.200,- eur a aj to, že žalovaná si svoje povinnosti voči žalovanému splnila len čiastočne, na predmetnom úverovom prípade uhradila žalobcovi doposiaľ čiastku vo výške 759,15 eur, čo nebolo medzi stranami sporné, a preto súd rozhodol v rozsudku OS Nitra, č.k. 17C/282/2016 - 52, zo dňa 11.11.2016, že žalovaná je povinná vrátiť žalobcovi, zostatok nesplateného úveru vo výške 2.440,85 eur, (3.200,- - 759,15) pričom táto časť nebola napadnutá odvolaním a je aj právoplatná.

V predmetnom rozsudku žalobu vo zvyšku spolu s uplatnenými úrokmi, poplatkami ako nedôvodnú zamietol a z dôvodu, že voči tejto časti bolo podané odvolanie, súd prvej inštancie po čiastočnom späťvzati úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 133,11 eur rozhodoval o zvyšnej zamietajúcej časti.

Ako bolo už vyššie konštatované, predmetnú zmluvu súd považoval za bezúročnú a bezpoplatkov z čoho vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatkov za upomienky a ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutého úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného a preto opätovne žalobu vo zvyšku uplatnenej istiny ako nedôvodnú zamietol.

Súd žalobcovi okrem sumy priznanej v rozsudku č.k. 17C/282/2016 - 52, zo dňa 11.11.2016 priznal aj sumu vo výške 133,11 eur, pričom predmetná suma predstavuje dohodnutý úrok v zmysle Zmluvy, ktorý bola žalovaná povinná splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatenia, pričom úroková sadzba vo výške vyplýva 15,90 % ročne vyplýva zo Zmluvy a sumu 2,64 eur ako nezaplatené poistné.

Čiže súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.440,85 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 29.12.2015 až do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (v zmysle rozsudku 17C/282/2016 - 52, zo dňa 11.11.2016) a sumu vo výške 135,75 eur (kde suma

133,11 eur predstavuje dohodnutý úrok v zmysle Zmluvy, ktorý bola žalovaná povinná splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia, pričom úroková sadzba vo výške vyplýva 15,90 % ročne vyplýva zo Zmluvy a sumu 2,64 eur ako nezaplatené poistné).

22./ Čo sa týka zamietnutej časti a to úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 3.064,80 EUR od 29.12.2015 do 18.02.2016, súd uvádza, že úrok z úveru prináleží iba na čas do zosplatnenia úveru, resp. do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutiach Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5 Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22. 02.2017 sp. zn. 5Co/407/2016, Krajského súdu v Nitre zo dňa 15.03.2018 sp. zn. 9Co/225/2017, sp. zn. 25Co/180/2017 zo dňa 29.11.2017, sp. zn. 7Co/114/2015, 5Co/64/2018 zo dňa 06.02.2019, 5Co/90/18 zo dňa 30.08.2018, 6Co/191/2018 zo dňa 20.02.2019.

Súd taktiež vychádza aj z uznesenia ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úrok y z omeškania / § R 59/1998, 4Obo 143/1998/. Veriteľ má právo na zaplataenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi.

ÚS SR v citovanom ustanovení konštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené, resp., že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

Ďalej súd k danej veci uvádza, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti, ako tomu bolo aj v danom prípade, zmluva o úvere zaniká podľa § 565 OZ a zánikom zmluvy zanikajú práva a povinnosti strán v nej uvedené, teda aj povinnosť platiť úroky.

Podľa § 503 Obchodného zákonníka je záväzok platiť úroky splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Teda úroky sa môžu účtovať len do splatnosti záväzku vrátiť peniaze. Úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle straty príležitosti veriteľa disponovať s istinou a produkovať prostredníctvom nej zisk. V prípade mimoriadnej splatnosti ale veriteľ navodzuje situáciu, v ktorej má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou a tým aj obmedzenie obchodovania s peniazmi.

Veriteľ by preto nemal mať právo na úroky ako odplatu za užívanie istiny, keďže dlžník ju už užívať nemôže. Súd si je pritom vedomý, že súdna prax v otázke nároku na úroky z úveru za čas po jeho predčasnom zosplatnení nie je jednotná, o čom svedčia i na žalobcom v žalobnom návrhu poukázané rozhodnutia iných krajských súdov, súd sa prikláňa k vysloveným právnym názorom ako už vyššie citoval rozhodnutia, že veriteľovi patria úroky z úveru len za čas do splatnosti dlhu.

23./ Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24./ Podľa ods. 2, vyššie cit. zák. ustanovenia, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným nesením, ktoré vydá súdny úradník.

25./ Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca sa domáhal zaplataenia sumy 2 964,80 eur (100%), súd mu priznal sumu 2 440,85 eur plus sumu vo výške 135,75 čo je 82%, vo zvyšku 387,40 eur 18% žalobu zamietol. Nakoľko miera úspechu žalobcu predstavuje 64 % (82% - 18%), v takejto miere mu súd priznal aj náhradu trov konania.

26./ Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.